

MANIFEST ČLOVĚKA

/K tomuto dílu nelze uplatnit žádné právo. Je odkazem těch, kteří obětovali životy na oltáři dějin lidstva a zůstali historii opomenuti/

*Do 20 let nečitelné
po 20 nestravitelné
Sprostá zbytečnost!*

Váš Rozum
®

Před prahem třetího tisíciletí největší z největších a nejmocnější z mocných hodnotí, soudí a prorokují. Malí, jako vždy, tiše čekají. Zda budou vzpomenu ti a jaká role jim bude přisouzena? Krátký čas před příchodem tohoto okamžiku je příležitostí k ohlednutí i tomu nejmenšímu - **člověku**.

Klidně se smějte pošetilci, z jakýchsi Čech, který si umanut napsat další Manifest.
Dnes nezvyklé je ale přirozené!
Píše Člověk - člověku.

Nikomu nelze právo brát, Komunistický manifest soudit, nebo potěšení jím pohrdat. Vždyť 150 let bylo třeba bojovat, než se zdařilo strašidlo komunismu obcházející Evropou udolat.
A dnešní lidé?
Svým očím nevěří, když se nemohou nových strašidel dopočítat.

Před 150 lety se **ohlédli** Marx s Engelsem a **zahlédli**, že dějiny všech dosavadních společností byly dějinami třídních bojů.

Svou současnost **viděli** jako epochou buržoasie, a v ní dva velké nepřátelské tábory. Dvě velké třídy. BURŽOASIE a PROLETARIÁT.

Dokázali ocenit neobyčejně revoluční úlohu, kterou v dějinách sehrála buržoasie. A **nepřehlédli!** Že nikoliv buržoasie! Ale **proletariát porazil nepřátele svého nepřítele!!** Feudální společenský řád.

Již **neviděli** konec jednoty proletariátu, kterou vůdci dělnických stran přinesli za obět svým domácím buržoasním pánům. Aby ti mohli nerušeně sklízet pohádkové **zisky** z utrpení zasetého na válečných polích celého světa.

A vůbec **nepomysleli**, že historie se bude opakovat a nikoliv buržoasie! Ale **proletariát porazí nepřátele svého nepřítele!!** Komunistické strany.

Viděli, jak rozvoj materiální výroby mění osudy rodin, rodů, národů, církví i politických stran.

Poznali, že tovární velkovýroba zformuje člověka na třídu pracujících - Proletariát. A ten lze již lehce transformovat na armádu bojujících, jásajících či žebrajících, jak je třeba v zájmu politických stran.

Věděli dobře, že rozhodující bitva bude vybojována na poli materiální výroby, kde levné ceny zboží jsou těžkým dělostřelectvem, jež srovná se zemí všechny čínské zdi a donutí ke kapitulaci nejzarytější nepřátele.

Neviděli již konec tohoto dosud největšího dějinného zápasu lidstva, kde I. a II. světová válka byly jen slavnostní předehrou vítězství buržoasie. Padly čínské zdi i železné opony. Všichni přijali svět podle obrazu vítězů v podobě tržní společnosti zajištěné právním státem.

Tržní společnost nešetí ty kteří se zastaví a kdo se ohlíží riskuje že bude předstižen. Dnes ale nejde jen o ohlednutí dějinami. Jde o všechno a je na čase aby lidé konečně pochopili **PROČ** má život stále více smrtenosnou pachut hořkých mandlí.

Každý může vidět veliké věci, ale pro veliké věci nesmí být přehlížena maličkost.

Člověk, který je podstatou všeho.

Skončilo jen další kolo zápasu MINULOSTI s PRÍTOMNOSTÍ a šlo o BUDOUCNOST. Minulost, tradice opět přesvědčivě zvítězila. Pravice porazila levici. Materialismus - idealismus. Realita - ideologii.

Lidé dosud nenalezli odvahu ocenit zásluhy poražených, jak je nepříteli přiznali Marx s Engelsem. Proto mnozí **hledí**, ale jen oni **viděli**, že v buržoasní společnosti panuje MINULOST nad PRÍTOMNOSTÍ. V komunistické společnosti, kterou vysnili, měla vládnout PRÍTOMNOST nad MINULOSTÍ.

Kdo chce ignorovat tyto síly, které generují zásadní události lidských dějin, nebude nikdy vycházet z údivu a život mu bude jen utrpením.

Stojí za to pozorovat nejen lidské masy ale **člověka**, jak ten se mění pod vlivem mocenského zápasu MINULOSTI s PRÍTOMNOSTÍ.

Je třeba nejen **hledět** ale i **vidět!** Paradoxem však je, že na vrcholu XX. století nejmodernější sdělovací prostředky přinášející informace a obrazy z nejdálkových koutů celého světa u lidí zcela potlačily schopnost **vidět**. Masy lidí **hledí** a jako před tisíci a tisíci lety obránci Tróji, přesto **nevidí!** Stejně jako osud Tróji i další osud lidstva je závislý na schopnosti **vidět - pochopit**.

Že vedle **MATERIÁLNÍ** stránky má Život i stránku **DUCHOVNÍ**.

Člověku stačí pouze **hledět** a nemá nejmenší pochybnost o existenci materiální stránky života. Však na druhé straně celý život člověku nestačí k tomu aby viděl-pochopil i existenci duchovní stránky života.

Přitom každý to může poznat sám na sobě. V období dospívání při výběru životního partnera **hledí** člověk na fyzickou krásu, sílu a bohatství. Postupem času, když u partnera nenalézá i uspokojení duševních potřeb, hledá jinde to čemu při výběru nedával význam. Nechápe a proto bolestně shledává, že původní materiální hodnoty ztrácejí jak kvalitu tak význam a naopak. Pomíjené hodnoty duševní stránky neustále nabývají na významu.

Nelze se proto divit, že s rostoucí diktaturou materiální stránky nutně roste výroba i spotřeba filmových „love story“ a nekonečných televizních seriálů k nasycení stále hladovější duševní stránky života lidí.

Jde o potřebu zcela individuální a dnes, kdy vývoj materiální stránky dospívá ke svému vrcholu, není již výjimkou, že jedinci animálního založení, zpravidla neobyčejně krásní, silní a bohatí, rozumně a pragmaticky svou duchovní stránku života vůbec nerozvíjejí.

A tak v nutných bolestech diktatura síly dospívá k triumfálnímu vrcholu periody svého **živelného** a svobodného rozvoje, kdy tradice a „**SÍLA VÍTEZÍ**“.

Budoucnosti ale nejde o změnu ve smyslu aby stávající materiální diktatura byla poražena a nahrazena diktaturou duchovní. To by jen jedna omezenost vystřídala omezenost jiného druhu. Jde o úplný a harmonický rozvoj a proto je třeba se vši vážností připustit svěbytnou existenci duchovní stránky života. Pochopit, že duchovní stránka není jen výtrusem či oparem nad materiální stránkou, ale že jí patří význam a prostor přiznávaný dosud jen materiální stránce života.

Přichází čas rozšířit vědomí ryze materiální o vědomí duchovní!
Teprve pak lze očekávat dosud nevídaný rozvoj člověka.

Nejde jen o nedostižný ideál ač historické zkušenosti dnešním lidem brání uvěřit, že „**PRAVDA ZVÍTEZÍ**“.

Však ještě **těžší** bude pochopit, že **živelnou** vývojovou periodu své duchovní stránky má lidstvo již za sebou. Že musela předcházet **živelnou** vývojovou periodu materiální reality současné pozemské existence.

Schopnost **vidět-pochopit** nezíská nikdo snadno u optika, lékaře specialisty nebo školeného odborníka. Jen vlastním úsilím a nejlépe utrpením se může v člověku tato schopnost probudit. Každý musí překonat přirozenou tendenci vše soudit.

Je to nelidský požadavek, ale prvním nutným krokem je nesoudit na dobré a zlé. Pozitivní a negativní.

Je třeba nezavrhnout nic z materiální stránky života. Protože pak by nebylo možno **pochopit** duchovní stránku a tím i celou podstatu Života.

Vždyť věda dokázala existenci zákona o nezničitelnosti hmoty! A vládu podobného zákona je třeba objevit i v oblasti duchovní stránky života.

Tak jako hmotu nelze vyrobit či zničit jen stále objevujeme její nové formy a proměny podobně je to i s oblastí duševní.

Ne náhodou řekl Albert Einstein o teorii relativity, že „kdo ji porozuměl, vůbec ji nepochopil.“ a pregnančně tak vyjádřil ony dvě stránky své živoucí teorie.

Život má nejedno úskalí. A pokud člověk nechce hned v počátku narazit, musí se lépe podívat co je **Rozum** zač. Že uměním číst, psát a dlouze studovat jej lze zdokonalit a získat nejeden doktorát. Aby pak snáze sám sebe mohl oklamat a jiné přesvědčit, že dokázal pochopit.

To je Lidská pýcha! Žádný vtíp.

Je snadné pouze **hledět** a vnímat protiklady materiálního života. Ale s plným vědomím existence dvou stránek života lze vedle fyzických rozdílů mezi mužem a ženou vnímat i hlubší souvislosti fyzického a duševního života. A také rozdílný smysl existence muže a ženy. Pak již nelze přehlížet, že žena má při zajištění materiální existence člověka na Zemi nesrovnatelně významnější funkci.

Vzato čistě teoreticky a technicky, dnes by k uchování života na Zemi postačil jen velmi omezený počet fyzicky kvalitních mužů. S nástupem antikoncepce muži dohřávají svou pozitivní, leč jen primitivní historickou roli při obnově fyzického života. Nejen historicky, ale i pragmaticky vzato, taková minimalizace mužů by vyloučila nebezpečí recidivy nejrůznějších událostí lidských dějin.

Zejména dnes, kdy lidé vládnou tak obrovskými materiálními silami, že v boji o mocenské prvenství mohou život na Zemi zničit hned s několikanásobnou jistotou.

Toto nebezpečí je stejně reálné jako je dnes reálná možnost povznést život do nebeských výšin pokud bude pochopeno, že právě **vědomý** rozvoj duchovní stránky života je nadějí pro lidstvo. Ale zejména šancí pro muže! To sami muži musí nalézt **primární - vyšší smysl** své existence a ospravedlnit svou primitivní a negativní roli, kterou dosud hráli v živelné vývojové periodě materiální stránky života.

Muži jen instinktivně cítí že jejich **primární** poslání souvisí s duchovní stránkou života. Podobně, jako u žen mateřský instinkt těsně souvisí s jejich **primární** rolí při zajištění materiální stránky života. Je osudově nevyhnutelnou tragédií lidstva, že muži dosud nevybředli ze zajetí materiální stránky, kde ulpívají na povrchu a těžce, zpravidla jen ve spojitosti s utrpením pronikají k hlubší podstatě smyslu své existence.

Také proto byla a bude prostituce kardinálním problémem mužů a nikoliv žen. Vždyť pokud se proti ní kdy bojovalo, byl to jen nesmyslný až fanaticky slepý boj proti ženám. Neboť snazší je **hledět** na ženu jako na zlo, než vidět a pochopit podstatu.

A kdo neměl dosud pochybnost o smyslu lidského života může se lépe podívat na takovou samozřejmost jako je zplození člověka.

Lidské oko samo nemá schopnost zachytit prvopočátek vzniku nového člověka. Rovněž v poměrech materiální reality pozemského světa jde o **absolutně bezvýznamnou událost!!!** Jde o tak tajemný proces, že lidé nevidí šokující vývoj materiální stránky člověka v lůně ženy. Natož aby docenili význam brány kterou člověk prochází okamžikem porodu na tento svět. Takový vývojový třesk a bránu přechodu do jiného časoprostoru zatím vědci na zemi, ani ve vesmíru nenalezli!

Přitom každý člověk při narození prochází branou časoprostoru, kde čas **jednoho dne je na rok proměněn**.

V lůně ženy pouhých 9 měsíců stačí k dosažení vrcholu vývoje materiální stránky člověka, aby další desítky a desítky let dlouhý vývoj v pozemském časoprostoru ne náhodu byl podobný jen rozpínání a smršťování po velkém třesku.

Je nepochybné, ba nad slunce jasnější, že **primárním** smyslem pozemského života člověka není zdokonalování vlastní tělesné schránky. Ostatně to člověk podvědomě velmi dobře ví. Za celá tisíciletí se nikdy nepokusil a ani jej nenapadlo, že by potřeboval nějaký nový orgán fyzického těla vyvinout. Právě naopak!!! Svá těla dokážeme progresivně ruinovat zahálkou, alkoholem i drogami. A hromadně se hubíme stále dokonalejšími zbraněmi.

Ve vztahu k realitě vnějšího hmotného světa, kde se člověk neúčastnil ani aktu zplození, pak lidstvo ztrácí poslední zábrany. S tíživým vědomím nebezpečí vlastního sebezničení se všichni vrhli do volné soutěže o světové prvenství ve **výrobě** a **spotřebě**, aby tak zničili i vnější materiální podmínky nutné pro život.

A ti největších, nejúspěšnější ze všech, rozumně kalkulují s tím, že až přijde čas, opustit vybydlenou Zem, z nejvyšších stupňů vítězů snadno vstoupí do Vesmíru aby pokračovali v epochálních závodech.

A ten mnohamiliardový lidský zbytek?

Vyčkávání svého konce si může krátit vyhlížením **zázraku!**

A tak na vrcholu XX. století by již Člověk mohl nalézt odvahu a přesvědčit Rozum, že jej nechce soudit, ba naopak. Že mu děkuje a odpouští. Vždyť jen díky jemu mohl nalézt **primární** smysl své pozemské existence. Bez jeho tvrdé diktatury by neobjevil duchovní stránku života. A stejně jako poznal tvrdost a neúprošnost jeho zákonů, díky jemu pochopil, že není nic mocnějšího než myšlenka, která přijde v pravý čas.

Pravý čas musí nastat v lůně ženy aby mohl vzniknout zárodek nového fyzického člověka a podobně je tomu s duchovní stránkou života. **VÍRA** je pravým časem a myšlenka zas **NADĚJÍ** co dá **VÍRE** smysl - tvar. Třetím žádoucím předpokladem pro život je **LÁSKA**. Neboť každý ví co je do života bez lásky.

Víra - Naděje - Lásky jsou trojím předpokladem **Zázraku**.

Dnešní lidstvo má víru i naději. Jen láska chybí a proto se nerodí zázraky. Málo ví člověk o životě a tak by mohl Rozum připustit, že zázrak neodporuje životu, ale jen tomu co o životě víme.

Je přehlíženou a přitom významnou okolností, že po tisíciletí proces plození člověka nedoznal žádných změn. To jen posiluje pravdivost domněnky, že **primární** smysl pozemského života člověka netkví v materiální stránce. Zejména, když při bližším pohledu lze odhalit, jak netušenými změnami od dávnověku po současnost prošla duchovní stránka života a v jak citlivé interakci je materiální stránka.

Nelze jinak, než sestoupit k počátkům a projít si některé tisíciletí dlouhé vývojové cesty člověka a nenechat se svést pouhým **pohledem** na veliké věci a události dějin lidstva.

Je třeba **vidět** maličkosti. **Člověka!** A s jeho pomocí objevit duchovní stránku a její vývoj.

V počátcích musel člověk vynakládat veškerou péči materiální stránce života, aby ve vnějších podmínkách materiálního světa zajistil trvání své fyzické podstaty. Prostřednictvím tělesných smyslů - hmatu, čichu, chuti, sluchu a zraku - rozvíjel své **VĚDOMÍ** o prostředí v němž žil i vědomí sebe sama. Svě **JÁ**. Jeho kladné a záporné soudy se zpočátku odehrávaly jen v rovině těchto pěti smyslů. Proto dobrého člověka poznával mnohdy jen podle chuti jeho masa.

Vztah muže a ženy byl prvotní a fundamentální!! Zde se spolu s individuálním vytvářelo i kolektivní vědomí pokrevních příbuzenských vztahů, které byly základem vyšším společenským organizacím.

Je lehce přehlédnutelná dějinami potvrzená zákonitost, že nikoliv vnitřní, ale vnější podmínky osvědčovaly funkčnost a odolnost jak jedince tak vyšších společenských organizačních celků.

Proto kultury rozvinuté v mírném klimatickém prostředí, v podmínkách materiální hojnosti nebo které hojnosti dosáhly byly předurčeny k pohlcení kulturami vzešlymi v relativně barbarských podmínkách.

Snadno se člověk nechá zmást zvláštnostmi ve vývoji a přehlédne, že se odehrály mimo hlavní scény dramatu vývoje lidstva v odlehlých a izolovaných částech světa.

To **OTROKÁŘSTVÍ**, jakkoliv se zdá dnešním lidem negativní a zavržení hodné bylo tím nejsvětlejším vývojovým okamžikem.

Člověk již nebyl hodnocen jen smysly, podle chuti svého masa! Rozšířené vědomí objevilo i jiné kvality!

Jako první byla oceněna hodnota ženy, především plodnost, která zaručovala sílu rodu. Jejich loupeže, zotročování a znásilňování byly v této fázi přirozeným a pozitivním vývojovým jevem. Milosti zotročení se muži dočkali později, až s rozvojem společnosti a objevem významu lidské práce.

Otrokářství, žít na úkor jiného je základní tendencí člověka. Je vlastní jak jednotlivci tak společnostem ve kterých se člověk sdružuje. Člověk mimo sebe, své JÁ, všechnu ostatní lidskou masu pokládá za součást vnějšího materiálního světa která je určena k ovládnutí, zotročení.

Na tom nelze nic změnit!

Stejně jako nelze zničit hmotu, lze i tuto sílu pouze ovládnout!!

Otrokářství je dosud neukončenou vývojovou epochou lidstva, kdy cíle bude dosaženo až spolu s hmotou ovládne člověk sám sebe, své otrokářské sklony.

Historii známé proměny společností od rodů po kmeny, císařství, monarchie či republiky jsou jen povrchovými jevy, které o otrokářském základu vypovídají jen pramálo.

První otrokáři společensky privilegovaného postavení dosáhli díky fyzické dovednosti a rozvinuté duchovní stránce spočívající ve schopnosti komunikace s božstvy reprezentujícími vládu duchovního světa.

Boj o přežití se však odehrával v materiálním světě a proto zákonitě rostl strategický význam materiální stránky života, a dominantní postavení muže.

Archeologické objevy dávají jen tušit jakého vývojového stupně dosáhla u některých dávných kultur relativně svobodná duchovní stránka. V jak skvostných **chrámech** nacházela duše člověka vrchol blaženosti.

Dnešní civilizovaný člověk přichází do kostelů jen z bezduché setrvačnosti pod vlivem přejatých zvyků. Rozumní lidé XX. století dosahují vrcholu smyslové - materiální blaženosti pod velehorami spotřebního zboží v nádherných **hyperkrámech**.

Zhruba před 2000 lety byla završena **první etapa** konkurenčního boje otrokářů o vládu nad materiální stránkou života a začala **druhá etapa** bojů o oblast duchovní.

V první etapě vítězí nejsilnější a vytváří jen několik velkých územně mocenských celků. Veškerá moc je soustředěna v rukou jedinců.

Jen hrstka elitních a zkorumpovaných otroků byla připuštěna aby se v užším smyslu podílela na ovládnutí masy otroků. V širším smyslu byli otroci využíváni jako pracovní nástroje či válečný materiál při ochraně životních zájmů otrokáře.

Své panství nad duchovní stránkou masy otroků na rozsáhlém, vojensky zajištěném území, pojistil otrokář jedinou církví. Vybral takovou, která by jednak posilovala centrální moc a současně neohrozila jeho mocenský monopol.

Rozvinuté, ale stagnující fyzické otrokářství vytvořilo optimální podmínky pro dynamický rozvoj otrokářství duchovního. Díky monopolnímu prostředí se jediná církev rychle změnila z handicapovaného spojence na silného mocenského soupeře, který ovládnutím duchovní stránky kontroloval veškeré společenské dění. Pozdě mohl otrokář litovat své neprozřetelnosti, která však byla nevyhnutelnou vývojovou zákonitostí. Neboť na rozdíl od fyzického je duchovní otrokářství nesrovnatelně efektivnější.

Svého mocenského monopolu se otrokář nevzdal bez boje, ale pokroku nemohl zabránit. Po staletí dlouhém, ale marném zápase nakonec rád přijal druhé housle v mocenském monopolu.

Pouze hrstka materiálně zajištěných otrokářů a zkorumpovaní otroci mohli rozvíjet i svou duchovní stránku. Boj otrokářské elity o všestranný monopol dokonale umrtvil rozvoj materiální i duchovní stránky zotročených mas a tím celé společnosti. Krátké období rozkvětu řecké a římské kultury bylo vystřídáno tisíciletou temnotou. Díky tomuto historickému období nemohou otrokáři utajit svou duchovní i materiální neplodnost.

Není na místě soudit, je nutno pochopit, proč ty nejryzejší ideje, od křesťanských po muslimské padly do služeb otrokářů?

To lidé nezvládli svou tendenci žít na cizí úkor a přivlastnili si práva která člověku nenáleží. S nejlepšími úmysly se ujala církev správy duchovní stránky společnosti aby záhy zjistila, že jen jedincům z církevní periferie bude možno tolerovat naplňování idejí duchovních vzorů. Lidská přirozenost i tvrdá realita mocenského zápasu vylučovala aby po dosažení velikosti zůstala církev v postavení služebníka. Natož aby vydobytím prvenství mezi otrokáři sama zůstala otrokem. Církev se rychle přizpůsobila nové mocenské roli. Účinně užívala osvědčených otrokářských metod od korumpování po duchovní znásilňování v naději, že snad dobré úmysly posvěti i tyto prostředky.

Mocenský boj s otrokářem nutil církev jednat pragmaticky. Nemohla ani pomyslet na ukládání pokladů v nebi, kde by je rez neničil. Zisk přinášely jen poklady na zemi. Ale nadějí bylo, že časem dosáhne tím větších pokladů nebeských, až cestou k dokonalosti rozdá chudým poklady pozemské! Dodnes nenastal ten pravý čas, neboť církev má stále málo majetku. A ani pravá cesta není dosud vyvolena.

Katastrofické důsledky pragmatické církevní politiky je možno pochopit jen a pouze při pohledu na samotného otroka, který vždy nesl celou tíhu odvěkého konkurenčního zápasu otrokářů.

Od zrození si z počitků, informací vlastních smyslů vědomí člověka vytváří **zpětnou vazbu - zkušenost** v oblasti materiální stránky. **Vlastní zkušenost** plní primární a nezastupitelnou funkci. Je ochranou fyzické podstaty, takže jen hlupák se o stejná kamna pálí dvakrát.

Rozvojem řeči a mezilidských vztahů se vedle vlastní zkušenosti vytváří **zprostředkované zkušenosti**, které rozvíjí zejména schopnosti a dovednosti člověka při přetváření vnějšího materiálního světa.

Člověk, který nemá vlastní zkušenost je závislý na zkušenosti kolektivu. Na rozdíl od zvířat, která vedena pudem tvoří stáda, člověk své pudy korunuje rozumem a k uspokojení materiálních i duchovních potřeb zakládá města, cechy, církve, politické strany a jiné spolky.

Na samém vývojovém počátku je možno odhalit nebezpečnou past, kterou si člověk sám nastraží, pokud se dostane do závislosti na informacích z jiných než z vlastních zdrojů!!

Oproti období ranného vývoje, kdy byl člověk závislý jen na vlastních zkušenostech, ve XX. století je tomu právě naopak. Ve stále větší míře jsme odkázáni na zprostředkované informace, aniž je možnost ověřit si je vlastní zkušeností. Ba co hůř! Člověk ztrácí zájem o vlastní zkušenosti neboť je ovládnut iluzí, že zkušenost lze nahradit rozumovým vývojem, vzděláním.

Nevidí, že dnes není technický problém případnou zkušenost potlačit, nebo nahradit iluzorní zkušenosti. Nejmodernější sdělovací prostředky mohou v jednom okamžiku spolehlivě paralyzovat ochrannou funkci zpětné vazby u masy lidí v celosvětovém rozsahu.

Nejde o paradox ani náhodu, že narůstá pudově hysterické jednání lidských mas. Je to tragický důsledek nepochopení zákonů vlastního vývoje a proto jen lidstvo dospělo na významnější vývojový vrchol už trpí globální závratí z ohrožení sebezničením.

Protože příčinou je absence vlastní zkušenosti, nejvyšší sklony zákonitě vykazuje mládež a riziko nesnižuje ani nejvyšší vzdělání.

Jen **největší a nejmocnější** otrokáři vědí, že jaderné zbraně jsou ve srovnání s touto silou pouze zvlhlou krabičkou zápalek. Se lstivostí sobě vlastní úspěšně formují masy otroků tvrzením, že neposkvrněná a svobodná mládež je nejrevolučnější a nejpokrokovější, aby této nevědomé síle sami určili směr a cíl.

Ze zásluh o rozvoj civilizace jim však rozhodně nelze upřít tu nejvýznamnější!
 Že již nepřipouští požívání lidského masa!!

Jen hlupák se o stejná kamna pálí 2x! Kdo však ovládá informace má možnost denně i vzdělané chytráky spálit 5x!!

Materiální svět je přetvářen fyzikálními silami, ale změny přichází ze světa duchovního, kde z myšlenek se rodí **PŘEDSTAVY**. Bez prvotní představy z duchovního světa nemůže nastat druhotný účinek ve světě materiálním.

Fyzikálními silami je přetvářen materiální svět, ale pramen je ve světě duchovním.

Jen člověk má schopnost materializovat představy. Transformovat neviditelné na viditelné. Ale stejně tak naopak, zduchovnit materiální realitu. Člověk je schopen toho, co si dokáže představit. Pouze toho co si dokáže představit!!

Vše závisí na plodnosti duchovní stránky - představivosti člověka!

Stačí ovládnout duchovní stránku - představivost a je dosaženo **všestranného a absolutního** zotročení člověka.

Pouze v duchovní stránce lze objevit to velké a přitom prosté tajemství, díky němuž nejen církve dosahují obrovské moci nad člověkem.

Ale v první řadě je třeba pochopit jedno.

Že Člověk je muž a žena!

Bezpochyby nevědomě, ale o to účinněji ovládla církev společnost rozštěpením jádra Člověka. Duchovní vazby muže a ženy. To muži opojeni svou mocí ve snaze zajistit si dominantní postavení i po stránce duchovní z pošetilé neprozřetelnosti jednu část Člověka - ženu - označili za nečistou, méněcennou a zdroj hříchu. Toto dnes zdánlivě nevinné a bezvýznamné dogma na beztak podřízeném postavení ženy mnoho nezměnilo. Ale strašlivý účinek v oblasti duchovní dopadl na muže. Zejména na masy mužských otroků.

Žena dál ve stejných bolestech rodila děti a naplňovala tak své primární poslání při zajištění materiální stránky lidského života. Ani muž nezměnil nic na způsobu jakým ženu fyzicky oplodňoval a naplňoval tak sekundární smysl svého života. Kardinálně se ale změnil vztah muže k ženě! Žena se jedním rázem stala pro muže reálným a permanentním duševním ohrožením. Snad jen nejdopornější psychedelický horor může pomoci dnešnímu člověku při utvoření představy, jak duševně traumatizujícím se stal vztah muže k ženě.

Muž nemohl ženě projevit přirozený cit, lásku, aniž by nemusel překonávat negativní představy. Byl zbaven svého vlastního, přirozeného duševního oplodňovače a s pozitivní představivostí ztratil i možnost naplňovat primární smysl své existence. Jako mávnutím kouzelného proutku se masy mužských otroků staly duševně neplodným, poslušným nástrojem schopným realizovat pouze představy otrokáře! Díky tomu mohly být u otroků šlechtěny takové vlastnosti jak je nemilosrdnost, poslušnost, bezcitnost a oddanost.

Až ve XX. století se materiálním vědcům podařilo rozbít jádro atomu a **uvolnit pro lidstvo** životně důležitou atomovou energii!

O 2.000 let dřív se duchovním otcům podařilo rozbít jádro Člověka a **zotročit pro církev** duchovní energii Člověka!!

Je nepochybné, že pokud jistá síla Člověka stvořila, rozhodně nestvořila žádnou církev. Proto materiální věda, jestliže slouží člověku, aniž to tuší slouží přímo oné síle, která stvořila člověka k obrazu svému.

Kdo slouží v církvi je lidským sluhou. Kdo slouží člověku je služebníkem božím!

Člověk nemá smyslový orgán, kterým by vnímal duchovní svět. Ale pokud si uvědomí, že vše co kdy bylo lidskou rukou na Zemi stvořeno musela primárně zplodit duševní stránka, má věrný obraz o jejím stavu v jakémkoliv místě a historické době.

Díky tomuto citlivému a nesmazatelnému záznamu je možno sledovat jak pomalu a těžce se dařilo překonávat odpor církve při obnově jádra Člověka, duchovní vazby mezi mužem a ženou. Orientace mužů na muže se stala tou nejpřirozenější perverzitou. A kde muži zcela rezignovali a dovolili, aby zahalená žena nebudila jejich představivost dodnes neobnovili slávu svých předků. Stačí sledovat jak

dávno před Edisonem prokletí zbavené ženy rozsvěcely mužskou představivost, duševní plodnost a činorodost. Pádem církevního mocenského monopolu nastalo období magického účinku tance. Muži bylo dovoleno ženu veřejně a beztrestně obejmout. Tím byl zprovozněn duševní pozitivní urychlovač všestranného rozkvětu lidské společnosti.

Snad nepřekvapí, že ta samá církev od počátku zastávala důsledně rovnoprávnost. Při bohoslužbách používala jazyk, kterému drtivá většina v negramotnosti udržovaných otroků vůbec nerozuměla. Tím chránila stejně spolehlivě muže jako ženu před nežádoucím účinkem božího slova. Dokonale sterilizovaná duchovní stránka masy otroků s vděčností přijímala milostivě podávanou představu **jediné** cesty aniž by postřehla, že k **jedinému** vrcholu vede bezpočet cest.

Periodu **všestranného** monopolu zkrátili vlastní vinou sami otrokáři, když připustili, aby dva misionáři, Cyril a Metoděj, spolu s křesťanstvím u Slovanů zavedli jazyk s písemnictvím a učinili bohoslužby srozumitelné masám otroků. Toto ojedinělé privilegium bylo kardinální chybou a zapříčinilo, že kacířské myšlenky Mistra Jana Husa mohly oplodnit jinde neplodnou duchovní stránku masy otroků. Probuzené představy destabilizovaly oddanost a poslušnost otroků. Proto 400 let před proletáři se museli spojit otrokáři všech zemí aby provedli nezbytnou duševní kastraci Českého národa.

Tato jinak bezvýznamná vzpoura otroků měla jednu pozoruhodnou událost, ke které došlo kdesi u Domažlic. Elitní armáda oddaných a zkorumpovaných otroků dříve než došlo ke kontaktu s kacíři zcela bez boje v hrůze a zmatku uprchla, když zaslechli husitský chorál. A to nerozuměli jedinému slovu! Podobný duševní, spontánní a hromadný účinek nastal až o 500 let později v USA na počátku rozhlasového vysílání. Dramatizace příběhu o invazi mimozemšťanů na zemi vyvolala u posluchačů představu tak reálného nebezpečí, že v hrůze opouštěli dokonce své domovy!!

Je zřejmé, že Achillova pata, to nejzranitelnější místo člověka, a tím i každého lidského společenství je v duchovní stránce. Proto otrokáři plným právem museli likvidovat ohniska nebezpečné epidemie kacířských myšlenek. Oheň byl přirozeným a spolehlivým prostředkem očisty ať již šlo o živé či později knižní nosiče zkázonosných myšlenek.

Knihtiskem se pomalu a navždy uzavřela brána monopolu všestranné a absolutní moci otrokářů.

Knihy přinášely požehnání jen gramotným otrokům, kteří mohli nezávisle rozvíjet svou duševní stránku. Poznali ohromné opojení z moci vědoucích nad nevědoucími. Informovaného nad neinformovanými. To vedlo k aktivaci základní otrokářské tendence osob stojících mimo mocenský monopol a nevyhnutelnému střetu o ovládnutí masy nevědoucích otroků.

Střet mezi otrokáři se odehrával ve stránce duchovní, ale výsledky museli stvrdit otroci bojem v materiálním světě. Porazit **nepřátele svých nepřátel**.

Významnějším jak vydávání knih byl pro otrokáře tisk peněz a obchod s nimi. Díky penězům mohla být stará pouta otroků nahrazena jediným poutem nové doby. „Placením hotovými“.

Otrokáři rozvíjeli svůj vrozený vztah k majetku a penězům. Masy otroků rozvíjely vztah k fyzické práci.

Nevědoucí dál plnili svůj úkol a poráželi **nepřátele svých nepřátel**. Odsoudili lidskou špatností prosycenou politiku církve a s vaničkou vylili i dítě - víru v Boha. Ve snaze zapomenout na minulost a bez představy o budoucnosti všichni se upsali víře v Rozum potoky revoluční krve.

Bořili **lidské otrokářství** a netušili, že je čeká **materiální otroctví**!!

Tak jako kacířství se zrodilo z lůna církve svatě zákonitě přišla doba, kdy lůno kapitalismu vydalo otrokům ještě nebezpečnější kacířské ideje. A byli to zase dva věrozvěsti, Marx a Engels, kteří mlhavým představám utopistů dali jasnou formu, bez níž byli otroci schopni realizovat jen představy svých otrokářů a bojovat proti **nepřátelům svých nepřátel**. Pod diktátem rozumu v přesvědčení, že rozvoj materiální stránky je prvotní a určující, předvíjali, že ti nejrozumnější a nejpokrokovější z otroků budou realizovat jejich plány. Neviděli primární význam duchovní stránky, že člověk je schopen jen toho co je schopen si představit. Že plán se musí ujmout prvotně v duchovní stránce masy otroků.

Elita společnosti se smála jejich pošetilým představám. Stejně tak rozum bránil nejpokrokovějším otrokům aby uvěřili, že otroci různých zemí, propastných rozdílů, negramotní, lůza hrdě si říkající proletáři, že ti by se jednou spojili. Rozumné pochybnosti byly příčinou duševní neplodnosti a zabránily otrokům realizovat plány Marxe a Engelse. V okamžiku kdy otrokáři zatroubili nástup na bitevní pole I. světové války, všichni rozumní otroci poslušně nastoupili v uniformách svých otrokářů aby bojovali proti **nepřátelům svých nepřátel**. Otroek proti otroku! Proletář proti proletáři!!

I. světová válka byla poslední bitvou starých mocnářů o předem ztracené pozice. Definitivně končilo lidské otrokářství aby začalo nelidské otroctví.

Okamžiku, kdy otrokáři celého světa nebyli spojeni a vzájemně bojovali využil nejlstivější ze všech otroků, známý jako **Lenin**. Bez varování a zbaběle za zády bojem zaměstnaných otrokářů založil v Rusku první stát otroků bez účasti otrokářů!! Tento kacířský čin způsobil dějinný šok a otrásl celým světem. Udělal to co si nejrozumnější neuměli představit.

Oklamal bdělost válkou trpících otroků a spáchal tu největší svatokrádež. Zničil jim představu danou otrokářem s nímž poráželi *nepřátele svého nepřítele*. Mysl oplodnil myšlenkami, které vyvolaly otrokům vlastní představu o společnosti kde nebude pánů ani otroků, rozdílu mezi mužem a ženou mezi fyzickou a duševní prací, že člověk člověku nebude vlkem. Nerozumní otroci uvěřili a představu proměnili v realitu. Lenin byl odstraněn v nejvyšší čas. Nejen že *hleděl*, ale i *viděl* a vyzradil, co mělo zůstat dlouho utajeno. Že „Krok vpřed je dvěma kroky vzad!“ Že obrovský rozvoj materiální stránky bude provázen úpadkem duše. Že lidstvo bude „platit hotově“, svým vlastním utrpením.

Vznik státu bez účasti otrokářů měl v celosvětovém rozsahu destabilizující vliv a způsobil rozklad morálky válčících otroků. Otrokáři museli ukončit vzájemné spory a připravit strategii boje jak proti SSSR, státu komunistických kacířů, tak proti kacířství vlastních otroků. Nastalo období bujení kacířských myšlenek, politických krizí i celosvětové hospodářské krize. V tom nejtěžším období snad samo nebe seslalo otrokářům spásu v osobě Adolfa **Hitlera**.

Z pekla to zaručeně nemohlo být, protože rozumně vzato, tam patří všichni komunisti!

A došlo opět k pozoruhodné události. Hitler v mnoha milionovém, vyspělém národě dokázal vyvolat představu vyjimečnosti, rasové nadřazenosti a předurčenosti k ovládnutí světa s obnovením Velkoněmecké říše. Dokázal obejít rozumné pochybnosti a znásilnit duchovní stránku celého národa. Primární představa se projevila sekundárně bouřlivým všestranným rozvojem materiální stránky, jako příprava na boj a konečnou realizaci Hitlerovy představy, kterou až na výjimky každý němec přijal za svou vlastní.

Přestože Hitler svými představami o světovládě konkuroval jiným otrokářům, nebránili mu a vyčkali, jak dopadne v boji se společným nepřítelem. Když napadení kacíři, zuřivě bránící svůj první stát bez starých otrokářů začali vítězit, poznali, že na rozdíl od husitského kacířství nelze komunistické nebezpečí jen ohněm a mečem vyhladit.

Chytře a ve správný čas vstoupili do II. světové války na straně vítězícího, aby pomohli odsoudit svého tichého a všemi proklínaného spojence. Dovolili kacířům sovětského Ruska brát za vazaly otrocké státy, kterým dopomohli od nadvlády Hitlera. A ne, že proletáři všech zemí se spojili. To otrokáři s projevy uznání a nejlepší vůle otroky všech zemí světa spojili pod střešou OSN. Aby ty kacířské pošetilce měli pod stálou kontrolou a na očích.

Před nebezpečím kacířství domácích otroků se pojistili tím, že je zkorumpovali blahobytem. Umožnili otrokům, aby si svého otrokáře svobodně volili, mohli jej obdivovat, imitovat, milovat, být mu oddáni. Každý si mohl svobodně zvolit i individuální materiální otroctví ze široké škály zábavy, rozkoší od alkoholu přes erotiku až po drogy. Štědře byli otroci odměněni za věrnost a poslušnost s nímž poráželi *nepřátele svých nepřátel*. Nastala doba šťastného otroctví! Že otrok otroku mohl závidět!!

Otrokáři pak mohli nerušeně novodobým kacířům vyhlásit studenou válku a těžiště boje správně přenesli do stránky duchovní.

Tak jako při fyzickém napadení více jak 80% úspěchu zajišťuje první rána a moment překvapení podobně při psychickém napadení stejný úspěch zajistí první informace a následný šok. První informace vytváří v lidské mysli představu, která tam dosud nebyla. Žádná další informace nemůže prvotní představu překonat aniž by v člověku nezůstala pochybnost. Ale to je již zpravidla účelu útoku dosaženo. Díky tomu mohli informacemi vládnoucí otrokáři svobodně a nerušeně pod hesly obecného blaha a dobra konat libovolné zločiny s plnou podporu všech nevidoucích otroků. Vést války, vyvíjet nejúčinnější zbraně to aby bránili dobro před zlem. A dobro byť by bylo sebe svatějším, protože neinformovalo první, nemělo šanci se prosadit. V představě otroků vždy zůstane zlem a v lepším případě jen strašidlem!

Ne náhodou zřídil Hitler ministerstvo propagandy, do té doby nevídanou věc. Péči o psychické násilí svěřil věrnému Goebelsovi, kterého lze právem považovat za patrona všech psychických predátorů. Jeho zákon, že „*100x opakovaná lež se stane pravdou*“ měl platnost v době, kdy informace šířil jen tisk a nedokonalá rozhlasová síť. Železný zákon psychických predátorů „Nové doby“ je k pravdě ještě krutější.

„Pravda je první obrazová informace! Druhá informace, sebe pravdivější a 100x opakovaná se pravdou nikdy nestane!!“

Film, televize a reklama dává člověku již konečnou představu. Nejen že si nemusí ze slov a liter představu vytvářet, ale obrazy mu zabrání aby si sám svou vlastní představu vytvořil. Ty tam jsou doby, kdy nad jednou knihou vznikal bezpočet představ. Na vrcholu materiálního otroctví jeden film, či televizní reportáž vytvoří u milionů lidí jedinou a tu pravou představu!

Ne násilím, ale hrou a zábavou je šlechtěna u otroků oddanost a poslušnost. Když se člověk baví, je vhodná chvíle k psychickému útoku. Ve formě obrazů, filmem a televizí se masám podá jak je zlo mocné, dokonalé, všude přítomné ale i krásné a slastné. A i když autor dopřeje dobru zvítězit v divákovi zůstane nesmazatelná představa. Že člověk sám nemá jedinou vlastnost dokonalého hrdiny. A když zlo potká bude rozumný a nebude pošetile riskovat. Jen tržní společnost umožňuje masy otroků nenásilně ovládat neboť nemají představu proti komu za svá práva bojovat, kdo je ovládá.

V této moderní válce neměli odpadlí otroci vůbec šanci. Komunisté nebyli schopni žádnou z moderních metod jak vládnout masám uplatnit. V naivní prostotě stavěli zdi, hlídali hranice s ostatními dráty a tím méně šlechtili představivost svých otroků. Žádná rozumná agitace neměla naději na úspěch. Představa ideální společnosti, kde šťastný je otrok a spokojený otrokář způsobila, že odpadlí otroci porazili **nepřátele svého nepřítele**. Komunistické strany.

Všichni se vrátili do péče moderních, pokrokových otrokářů a obnovili tak přirozený řád. Uznali otrokářství, žít na úkor druhého za základní tendenci každého člověka. Kdy silní těží ze slabších a ti musí zase hledat nejslabší. Vědoucí těží z nevědomosti a vidoucí ze slepoty. Otrok nemůže žít bez otrokáře stejně jako otrokář bez otroka.

Na konci XX, století sami otroci vyvolávají idealizované představy časů lidského otrokářství, ve snaze uniknout nelidskému otroctví. Ale vývoj nelze zastavit natož obrátit. Je třeba projít utrpením - nesoudit - pochopit - Objevit!

Že od prvopočátku vývoje člověka podporovala materiální stránka duchovní stejně jako oprátka oběšenec. Jako otrokář otroka.

Sama o sobě se však nemůže vyvíjet ani duchovní stránka natož materiální!

Jen v závislosti - jednotě je možný rozvoj.

Závislost je život. Svoboda je smrt.

To je absolutní zákon života a smrti. Závislosti a svobody.

Člověk je místem aktivní spolupráce dvou světů. Materiálního a duchovního.

Člověk je **muž** a **žena**,

ale i **otrokář** a **otrok**

a rovněž **minulost** a **budoucnost**.

Však čím více se rodí mužů a žen, tím méně se jich stává Člověkem.

Jsme otroky minulosti a pány budoucnosti.

Jak člověk sám, tak lidstvo jako celek musí otrocky nést břemena minulosti a sklízet plody toho co bylo zaseto. Ale současně jsme i pány, neboť dnes připravujeme svou budoucnost.

Rozumně vzato - fatalismus! Ale fatalismus není nic víc než učené a slušné pojmenování rozumové omezenosti a zoufalé myšlenkové bezradnosti dnešního člověka.

To je spravedlnost!

Nelidská spravedlnost!!

Život má dvě stránky, materiální a duchovní. Jsou to dva světy s hranicemi, které stojí za to objevit. O existenci lásky není pochybnost i když ji žádný člověk neviděl a dva by se rozhodně neshodli pokud by ji měli popsat. Je uhelným kamenem Člověka. Duchovní vazbou mezi mužem a ženou. Nepochybovat znamená věřit! Víra bez jakékoliv pochybnosti představuje lásku.

V okamžiku, kdy se objeví pochybnost střetává se láska s rozumem. Duchovní svět s materiálním. Rozum vládne materiální stránce s pochybnostmi, kde platí důkazy. Láska vládne duchovní stránce a nepřipouští zpětnou vazbu, pochybnost. Žádá absolutní víru.

Rozum není nepřítelem víry.

Ale nikdy! Nikdy nemůže být víře spojencem!!

A kdo chce jen soudit, nemůže objevit co je dobro a co zlo.

Pokud jistá síla stvořila člověka k obrazu svému a je jejím přáním aby byla člověkem i poznána, nemůže člověka chránit od všeho zlého. Neboť člověk, který by v životě nepoznal zlo, nepoznal by dobro a ani onu sílu. Zlo má nezastupitelnou roli ve vývoji člověka. Připuštěním zla je člověk nucen hledat smysl svého života i onu tvořivou sílu. Šťastný člověk by k tomu neměl žádného důvodu.

Zlo sice nutně přichází, ale běda tomu skrze koho přichází. Člověk má právo vést jiného člověka ke svému poznání jen dobrem. Nemá právo, jako ona síla, připouštět zlo či dokonce zlo oplácet zlym.

Za dobu své dosavadní existence volil člověk vždy pouze dobro. Nevolí žádné abstraktní dobro, ale jen zcela konkrétní. Každý člověk volí to, co odpovídá jeho vlastní představě dobra!!

V člověku je třeba vytvořit představu individuálního dobra a podle toho hledá a tvoří dobro obecné. Nikdy tomu nebylo naopak, že by se podřizoval obecnému dobru a již vůbec absolutní dobro nehledá. Tak bylo a vždy bude. I před 2.000 lety „Na dláždění“ Židé nevolili mezi Dobrem a Zlem. Ale mezi Dobrem a prospěchem.

V dnešní tržní společnosti je prospěchem zisk.

Peníze, stejně jako nůž či kámen nejsou dobré ani zlé. To až představa, představa zisku rozhodne. Při představě 100% či dokonce 300% zisku není zločinu jehož by se člověk neodvážil byt' by mu hrozila šibenice.

Zlo je produktem osobního dobra člověka!!

Nelze přehlížet, že člověk stále zoufale hledá a klade Životu otázky. Dříve církve, dnes politické strany měly nalézt řešení. Zklamán církvemi, pak levými i pravými politiky dnes spoléhá na „zelené“. Že tak jako řeší problémy s materiálními odpady, vyřeší i problém lidské společnosti. Co s člověkem, když ten sám se stane odpadem?! Jak jej recyklovat, když vhodná likvidace není dosud vyvinuta?! Přitom tržní společnost produkuje stále více lidí na jedno použití. Co s člověkem, když ve 40 a někdy již ve 20 letech i dřív se stane neupotřebitelným odpadem? I manželství je překonaná věc, je výhodnější používat partnery jen na jedno použití, jednu noc.

Nemohou nalézt vševědouce, když objevit může jen vidoucí! Člověk musí přestat soudit minulost, neboť na tom co se stalo nelze nic změnit. Jen tak se vševědoucí může stát i vidoucím.

Nenalezli ani kacířští otroci neboť nevěděli, že člověk je otrok i otrokář. Že i když si založili stát bez starých otrokářů, nemohli bez otrokáře žít. Komunistické strany úlohu ideálního otrokáře nespĺnily. Ideální otrokář by musel být první mezi všemi otroky a přitom sám zůstat otrokem.

Takový otrokář je ale dávno všeobecně lidem dobře znám. Sám říkal, že nepřišel aby mu lidé sloužili. Hovořil v podobenstvích, to aby probudil v člověku vlastní představivost. Varoval!! Že život má dvě stránky!!! Že člověk hledí a nevidí, slyší a nechápe. Proto vševědouce, ale nevidoucí soudí a tak si připravuje stejný soud.

Všechno bylo dávno člověku dáno, zbývá jenom pochopit.

Ústavy vševědoucích hrdě vyzdvihují veliké věci a mlčky přechází to nejhorší a přitom nejcennější. Ústavu společnosti, která vedle materiální stránky prezentované vševědoucnosti bude rozvíjet i duchovní stránku, schopnost vidět bude nutně uvádět

Deklarace závislosti

My, lid této Země, hledíce do budoucnosti máme na paměti vše co se událo v minulosti nejen Českého národa. Naší snahou je budování spravedlivé společnosti, kde každý by nesl odpovědnost za dobré i špatné skutky.

Nikdo nemá právo soudit předky! Každého povinností je pochopit a poučit se!

Tak jako člověk stále hledá smysl života, My hledáme smysl své národní existence i lidstva jako celku.

Jen pokud se poučíme z historie dáme smysl životům našich předků. Jen naši potomci mohou dát smysl našim životům.

Pak ani my nebudeme souzeni. K tomu nám dopomáhej Bůh.

Dvakrát již byli křtěni ohněm kacíř v Čechách, kde by dnes zkorumpovaní otroci nejraději stáhli starou vlajku, která nikdy nedokázala vlát jinde než nad jejich domovy. A nahradili ji bílou plachtou na níž by černé hvězdy hlásily v kolika válečných akcích otrokářů nasadili placené hrdiny.

Bylo by chybou soudit otrokáře! Je na otrocích aby přiznali přímou odpovědnost za lidské dějiny!!
 Otrokář nebojuje. Jen otroci bojují. Poráží *nepřátele svého nepřítele*. Nechali popravit Ježíše,
 nepřítele svých nepřátel.

Otroci jen hledí, ale nic nevidí!
 Přesto stále bojují!!
 A proto nikdy nevíteží!!!

Vláda svobodného rozumu je výstižně symbolizována sochou Svobody. Ženou nesoucí oheň a knihu.
 Oheň je zdrojem světla, které odhaluje zraku skrytá tajemství materiálního světa. V knihách je
 ukládáno poznání. Žena sama symbolizuje plodnost i přirozený a nevyčerpatelný zdroj představivost
 mužů, člověka.

Symbol pro období rozvoje duševní stránky musí být spjat s nejhlubšími kořeny člověka. Musí
 vyvolávat schopnost vidět to, co k vidění není. Aby člověku pomáhal uvolnit pouta minulosti. Aby
 otroci stále slepě neporáželi jen *nepřátele svého nepřítele*. V nejhlubší minulosti až u bran bájně
 Tróji, kde obránci rozebrali hradby aby vtáhli svého koně do města již tam *porazili nepřátele svého
 nepřítele*.

Trojský kůň bude symbolem, který jen člověku připomene nejhlubší kořeny a probudí schopnost
 vidět co k vidění není.

Tento Manifest není obžalobou otrokářů natož obhajobou otroků. Je to odkaz minulosti pro
 budoucnost všech přítomných. Je to drsné i kruté. Pravda ale má takovou tvář.

LIDÉ VŠECH ZEMÍ, VZCHOPTE SE !

Epilog:

Chtěl bych poděkovat nejmilejším.

Musím ale díky složit všem.

Hodným i zlým!

Ode všech jsem bral.

Pro všechny jsem psal.

Ne o Životě!

Jen z cesty svého života.

lazar@volny.cz

/ 7.3.1999 v 7.47 hodin SEČ

11.9.1999 13.40 hodin SELČ

D.Z.